24/12/2018

Μητρ. Κορίνθου: Ο λόγος του Χριστού είναι η έκφραση της αλήθειας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Το μήνυμά του για την εορτή των Χριστουγεννών έστειλε ο Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος

Το μήνυμα του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτη

Χριστιανοί μου ευλογημένοι, παιδιά μου αγαπητά,
ο Μεσσίας Χριστός ήλθε. Αυτού εορτάζομε και σήμερα και πάντοτε την Γέννησι. «Επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών». Αυτού πανηγυρίζομε την επίσκεψι. «Ο Υψηλός Θεός επί γης εφάνη ταπεινός άνθρωπος». Εκείνος κατήλθε εκ των ουρανών για να ανέλθωμε εμείς στον ουρανό. Εφόρεσε το θνητό και παθητό για να φορέσουμε εμείς το αθάνατο και το άφθαρτο. Και να πάλι εμείς απέναντι στο μυστήριο του Θεού Λόγου για την σωτηρία του ανθρώπου. Απέναντι στον Υψηλό Θεό και στο ταπεινό Βρέφος της Βηθλεέμ. Απέναντι στο μεγαλείο και στην ταπείνωσι που συναδελφώνονται στο πρόσωπο του Βρέφους Ιησού. Αλήθεια, «τι γαρ ευτελέστερον σπηλαίου; τι δε ταπεινότερον σπαργάνων;».
Αμέσως από της εμφανίσεώς Του συγκρούονται γύρω απ᾽ Αὐτόν δύο άκρα αντίθετα. Η ταπεινή εμφάνησί Του συνδεδεμένη με το μεγαλείο της δυνάμεώς Του.

-Αγγελικές Τάξεις συνώδευσαν το «Παιδίον» για να δείξουν την αίγλη και την δόξα Του. Πτωχοί ποιμένες οι πρώτοι προσκυνητές Του.
-Φωτεινό αστέρι οδηγεί τους λατρευτές Του Μάγους «εν Βηθλεέμ τη πόλει». Βρέφος ακόμη μεταναστεύει, παίρνει τον δρόμο της προσφυγιάς ο Ιησούς για να γλιτώση την μανία του αρχομανούς και αιμοδιψούς Ηρώδη.
-Μικρή κωμόπολι η Βηθλεέμ. Το όνομά της και η ζωή της δεν κάλυψε πολλές σελίδες στο βιβλίο της ιστορίας του Περιούσιου Λαού. Ήλθε όμως η ημέρα και η αφανής Βηθλεέμ φωτίσθηκε από ουράνιο φως και δοξάστηκε με δόξα αθάνατη. Από τη στιγμή αυτή μια νέα ιστορία άρχισε να γράφεται με την προμετωπίδα˙ «Ο Ιησούς εγεννήθη εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας». Και η μικρή και άσημος πόλι έγινε μεγάλη σε δόξα.
-Στη Βηθλεέμ ακούστηκε από Αγγελικό στόμα το τραγούδι της χαράς˙ «Ιδού ευαγγελίζομαι υμίν χαράν μεγάλην…» (Λουκ. β’, 10), αλλά και το κλάμα της Ραμά˙ μαννάδες να κλαίνε τα παιδιά τους όταν «Ηρώδης … εθυμώθη λίαν και ανείλε (έσφαξε) πάντας τους παίδας τους εν Βηθλεέμ…» (Ματθ. β’, 16).
Αν η Θεοτόκος Μαρία είναι το ολολαμπές και ειρηνικό πρόσωπο στο φόντο των Χριστουγέννων και γι᾽ αὐ¬τὸ υμνείται «η Κεχαριτωμένη», ο Ηρώδης είναι η σκιά των Χριστουγέννων, ο οποίος «μανείς εταράττετο, Χριστόν ανελείν ο θεομάχος φρυαττόμενος».
Το μεγαλείο του ενανθρωπήσαντος Υιού του Θεού είναι να αποκαταστήση την δόξα του Θεού Πατρός στον κόσμο, ο οποίος με την αμαρτία θέλησε σατανικά να αντιταχθή κατ᾽ Αυ¬τού.
Γι᾽ αυ¬τὸ το «Παιδίον» εισέρχεται στον κόσμο ως ο Κριτής του κόσμου. Ο Κύριος λέγει ότι ο Πατήρ «την κρίσιν πάσαν δέδωκε τω Υιώ» (Ιω. ε’, 22). «Και εξουσίαν έδωκεν αυτώ και κρίσιν ποιείν, ότι υιός ανθρώπου εστί» (Ιω. ε’, 27). Ο Ίδιος διαβεβαιώνει πολλές φορές αυτό Του το αξίωμα˙ και στην Ιερουσαλήμ μαρτυρεί˙ «εις κρίμα εγώ εις τον κόσμον τούτον ήλθον, ίνα οι μη βλέποντες βλέπωσι και οι βλέποντες τυφλοί γένωνται» (Ιω. θ’, 39).
Ο λόγος του Χριστού είναι η έκφρασι της αλήθειας. Ο Κύριος κατά του Οποίου τόσοι και τόσοι αντέλεγον υπήρξε ο μεγάλος Αντιρρησίας, ο άκαμπτος Αντιτιθέμενος, Αυτός ο Οποίος ανέτρεψε όλες τις ιδέες, που παρεδέχετο ο κόσμος κατά την εποχή Του, ώστε αργότερα να διακηρύξη «Νυν κρίσις εστί του κόσμου» (Ιω. 13’, 31).
Την κρίσι αυτή την αρχίζει από του λίκνου Του. Το δικαστικό Του Βήμα είναι η Φάτνη˙ το δικαστήριό Του είναι το Σπήλαιο.
Ας το προσέξουμε˙ σκοτάδι, κρύο, άλογα ζώα, άχυρα, φοβερά λερωμένο˙ με μια λέξι φτωχικός σταύλος! Εκπληκτική κατάστασι, αναμφισβήτητα εκούσια, θελητική και συνειδητή! Πόσο ομοιάζει στις ανθρώπινες ψυχές, που από αιώνες δεν είχαν καθαρισθή, αφού δεν υπήρχε η δυνατότης. Τα αίματα των

προσφερομένων θυσία στον Θεό τράγων και ταύρων δεν είχαν την ικανότητα να τις πλύνουν και να τις καθαρίσουν!
Σε τι, λοιπόν, αντιτάχθηκε ο Ιησούς από του λίκνου Του; Τι έρχεται να κρίνη και να καταδικάση; Ποιά κρίσι εκφέρει κατά του κόσμου;
Ο κόσμος, του οποίου την κρίσι άρχισε το νεογέννητο Βρέφος με τις αντιθέσεις Του, είναι μερίδα του Άρχοντος του σκότους, του πειράζοντος νικητού των αδύνατων ψυχών, του εχθρού του αγαθού. Είναι το πλήθος αυτών που έχουν πλανηθή και απαντώνται σε όλους τους αιώνες, σε όλους τους λαούς. Είναι το πλήθος εκείνων που αποβλέπουν μόνο στη δική τους ευτυχία και στο δικό τους συμφέρον και περιφρονούν κάθε άλλον. Είναι αυτοί οι οποίοι αντιτίθενται στους νόμους του Θεού και αυτής της φύσεως ακόμη. Αυτοί οι οποίοι σκανδαλίζουν τους μικρούς και τους αδυνάτους, που απωθούν την Αλήθεια, η Οποία ήλθε από τον ουρανό, λόγω ελαφρότητος, εγωϊσμού και υπερηφάνειας και οι οποίοι από μίσος προς τον Χριστό θα είχαν την επιθυμία να σπάσουν τις πλάκες του Νόμου, να σχίζουν τα φύλλα του Ευαγγελίου και να κηρύξουν κενές φιλοσοφίες «εν επιστήμη απάτης». Είναι το σύνολο των εχθρών του Θεού ενωμένων μεταξύ τους κατά του Χριστού.
Κι όμως ο Χριστός γι᾽ αυτὸν τον κόσμο κατέρχεται. Γι᾽ αυ¬τὸν γεννάται εντός ακαθάρτου Σπηλαίου. Γι᾽ αυ¬τὸν θα κουρασθή, θα ομιλήση, θα θαυματουργήση, θα υποφέρη, θα αποθάνη για να τον «αποκαταλλάξη» προς τον Θεόν, γιατί «ουκ ήλθε καλέσαι δικαίους αλλ᾽ α¬μαρ¬τω¬λοὺς εις μετάνοιαν» (πρβλ. Ματθ. θ,’ 13), δεν ήλθε «ίνα κρίνη τον κόσμον αλλ’ ίνα σωθή ο κόσμος δι᾽ αυ¬τού» (Ιω. γ,’ 18).
Η εκ του Σπηλαίου είσοδος του Χριστού στον κόσμο είναι η καταδίκη του κόσμου για τις τρεις επιθυμίες του˙ «την επιθυμίαν της σαρκός και την επιθυμίαν των οφθαλμών και την αλαζονείαν του βίου» (πρβλ. Α’ Ιω. β’, 16).
Ας Τον παρακαλέσωμε, λοιπόν, θερμά και προσευχητικά: Έλα κοσμοπόθητε Σωτήρ, έλα μεγαλειώδη και γόνιμε ανατροπέα όλων των πόθων, που κυριαρχούσαν στις καρδιές των ανθρώπων, έλα και στην δική μας καρδιά! Είναι γεμάτη από κηλίδες και τραύματα! Έλα Συ, Κύριε, να την καθαρίσης και να την αγιάσης, να την κάνης θρόνο Σου. Σε ικετεύομεν, Σε προσκυνούμεν και Σε δοξάζομεν «εις τους αιώνας». Αμήν.
Έτη πολ¬λὰ καί πα¬ρὰ του Βρέφους Ιησού ευ¬λο¬γη¬μέ¬να.